

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week het volgende adres op mijn reis door het verleden. Ook het voetbal houdt ons nog even bezig. Dus nog maar een overpeinzing over de doelman. En als laatste de email die de afgelopen week bij mij binnenkwam: Alle vragen heb ik naar beste weten beantwoord.

Optreden van mijn zoon als toetsenist met de band van Bobby Kimball.

Amsterdam: Ceintuurbaan 195

Tja, en toen werd het Amsterdam. Daar zou ik als journalist en tekstschrijver voor het politieke cabaret een aantal jaren wonen op die bovenwoning, die in kringen van linkse jongeren weldra bekend stond als de bovenzaal van café Oosterhuis. Daar werd eindeloos gedebatteerd. Er werd ook gerepeteerd voor het cabaret en mijn driejarige dochter is vele avonden in slaap gevallen op de klanken van het rode lied. Bovendien werd mijn zoon geboren, die zich tot zijn grote vreugde een geboren Amsterdammer mag noemen. Dus mag zijn foto hierbij als illustratie.

De doelman valt aan/in/op/uit (3)

Het behoort tot traditioneel gedrag dat de doelman bij een penalty naar een hoek duikt. Heeft zijn tegenstander die hoek gekozen, heeft hij geluk. Anders dus niet. Maar is het niet beter te blijven staan? Veel spelers knallen de bal recht door het midden. Vaak denk ik dan: was maar blijven staan, dan had je 'm misschien wel kunnen stoppen. Ik moet dan altijd denken aan die mislukte WK-finale van 1974, toen Neeskens een snoeiharde strafschoop dwars door het midden schoot en de naar een hoek duikende keeper Sepp Maier kansloos was.

Ingekomen email

Op 16 juni van Peter Boss:

Na enig speurwerk op Internet vermoed ik dat u degene bent achter de pseudoniemen Fred van Enske en Theo Arosius. Indien dat zo is heb ik een paar vragen aan u t.a.v. het boek Het geheim van Nostradamus, waarin een interessante analyse wordt gegeven.

Op 17 juni van Anton Cruysheer:

Ik heb geen vraag maar wilde even mijn complimenten overbrengen op uw schrijven over: 'De moordzaak Dirk van Kleef', erg fraai!

Op 20 juni van Jan van Tienen:

Misschien interesseert het u dat een Duitse vertaling van het boek van Smiles (dat in het oorspronkelijk Engels 'Self-Help' heette) was opgedragen aan Schulze-Delitsch, en dat de vertaler eveneens een hoofdstuk over het 'genossenschaftswesen' in Duitsland aan die vertaling toevoegde. En misschien interesseert het u ook dat J.C. van Marken een exemplaar van de Nederlandse vertaling van het boek aan al zijn werknemers gaf, met hun eerste loon. Goed, ik wil niet wijsneuzerig klinken, maar ik ben enthousiast over mijn scriptie, vandaar dat ik het maar naar u stuur. U moet het me vergeven.